UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2119

od 2. prosinca 2016.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 471/2009 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Komisije (EU) br. 113/2010 u pogledu prilagodbe popisa carinskih postupaka i definicije podataka

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 471/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o statistici Zajednice u vezi s vanjskom trgovinom s državama nečlanicama te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1172/95 ([1]), a posebno njezina članka 3. stavka 2., članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2.,

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 471/2009 utvrđen je opći okvir za sustavnu izradu europske statistike koja se odnosi na robnu razmjenu sa zemljama nečlanicama. Glavni su izvor podataka za tu statistiku podaci dobiveni iz carinskih deklaracija. Ta je uredba uvedena kako bi se uzelo u obzir specifične nove i pojednostavnjene postupke carinjenja koji su postali provedbeni u skladu s Uredbom (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) („Modernizirani carinski zakonik"). To se posebno odnosilo na „samoprocjenu" koja je trebala uključivati mogućnost dobivanja izuzeća od podnošenja carinske deklaracije i sustav centraliziranog carinjenja u kojem bi se uvozne i izvozne carinske formalnosti mogle ispuniti u više od jedne države članice.

(2) Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) („Carinski zakonik Unije") stavljen je izvan snage Modernizirani carinski zakonik te su od 1. svibnja 2016. zamijenjene carinske odredbe iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ([4]).

(3) Potrebno je uskladiti područje primjene statistike vanjske trgovine s carinskim postupcima iz Carinskog zakonika Unije.

(4) Uredba (EZ) br. 471/2009. koja je odražavala carinske odredbe Moderniziranog carinskog zakonika provedena je Uredbom Komisije (EU) br. 113/2010 ([5]). Nakon potpune primjene Carinskog zakonika Unije od 1. svibnja 2016. izmjene carinskih odredaba trebale bi se odražavati u Uredbi (EZ) br. 471/2009 i Uredbi (EU) br. 113/2010 o prikupljanju statističkih podataka i sastavljanju statistike vanjske trgovine.

(5) Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/578 ([6]) utvrđuje program rada iz članka 280. Uredbe (EU) br. 952/2013 i odnosi se na elektroničke carinske sustave koji se trebaju razviti u skladu s Carinskim zakonikom Unije.

([1]) SL L 152, 16.6.2009., str. 23.
([2]) Uredba (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, 4.6.2008., str. 1.).
([3]) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).
([4]) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, 19.10.1992., str. 1.).
([5]) Uredba Komisije (EU) br. 113/2010 od 9. veljače 2010. o provedbi Uredbe (EZ) br. 471/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o statistici Zajednice u vezi s vanjskom trgovinom s državama nečlanicama, u pogledu pokrivenosti trgovine, definicije podataka, sastavljanja statistike trgovine po karakteristikama poduzeća i valuti računa te posebne robe ili kretanja (SL L 37, 10.2.2010., str. 1.).
([6]) Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/578 od 11. travnja 2016. o uspostavi programa rada u pogledu razvoja i uvođenja elektroničkih sustava iz Carinskog zakonika Unije (SL L 99, 15.4.2016., str. 6.)

(6) Dok ti elektronički sustavi ne budu raspoloživi, Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/341 ([1]) („Prijelazni delegirani akt") predviđene su prijelazne mjere za razmjenu i pohranu informacija između samih carinskih tijela te između carinskih tijela i gospodarskih subjekata.

(7) U pogledu carinskog pojednostavnjenja centraliziranog carinjenja iz članka 179. Carinskog zakonika Unije, uvoz i izvoz obuhvaćeni tim sustavom iz metodoloških razloga ne moraju nužno biti dodijeljeni odredišnoj državi članici ili državi članici stvarnog izvoza jer se svako pojedino kretanje robe unutar Zajednice između tih država članica i države članice u kojoj se roba nalazi u trenutku stavljanja u carinski postupak može bolje i dosljednije obuhvatiti statistikom o trgovini unutar EU-a.

(8) Međutim, statističke definicije u pogledu pojedinih država članica trebalo bi izmijeniti kako bi se, s jedne strane, utvrdilo gospodarski relevantno kretanje nakon carinjenja, pri uvozu ili, prije toga, pri izvozu.

(9) Statističke definicije tih država članica također bi trebalo dosljedno uskladiti s odredbama o carinjenju na temelju centraliziranog carinjenja, prema kojima bi jedino država članica koja je u carinskom postupku utvrđena kao sudionica trebala dobiti s carinjenjem povezane informacije od države članice koja nadzire carinjenje.

(10) Za potrebe usklađenog prikupljanja vanjskotrgovinskih statističkih podataka trebalo bi prilagoditi definicije pojedinih drugih podatkovnih elemenata na način da uključuju promjene uvedene Carinskim zakonikom Unije.

(11) Uredbe (EZ) br. 471/2009 i (EU) br. 113/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(12) Mjere predviđene ovom uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za statistiku u vezi s trgovanjem robom s državama nečlanicama,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 471/2009 zamjenjuje se sljedećim:

„1. Statistikom vanjske trgovine evidentira se uvoz i izvoz robe.

Države članice evidentiraju izvoz u slučaju da roba napušta statističko područje Zajednice

(a) u skladu s jednim od sljedećih carinskih postupaka iz Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*) ("Carinski zakonik Unije"):

— izvoza;

— vanjske proizvodnje;

(b) pri primjeni članka 258. Carinskog zakonika Unije;

(c) pri primjeni članka 269. stavka 3. Carinskog zakonika Unije;

(d) pri primjeni članka 270. Carinskog zakonika Unije radi okončanja postupka unutarnje proizvodnje.

Države članice evidentiraju uvoz u slučaju da roba ulazi na statističko područje Zajednice u skladu s jednim od sljedećih carinskih postupaka utvrđenim Carinskim zakonikom Unije:

(a) puštanjem u slobodni promet, uključujući uporabu u posebne svrhe;

(b) unutarnjom proizvodnjom.

(*) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.)."

([1]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341 od 17. prosinca 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu prijelaznih pravila za određene odredbe Carinskog zakonika Unije dok odgovarajući elektronički sustavi još nisu operativni te o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 (SL L 69, 15.3.2016., str. 1.).

Članak 2.

Uredba (EU) br. 113/2010 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Statistička vrijednost temelji se na vrijednosti robe u trenutku u kojem i na mjestu na kojem roba prelazi granicu države članice u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak, bilo da u nju ulazi (uvoz) ili iz nje izlazi (izvoz)".

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Vrijednost navedena u stavcima 2. i 3. prilagođuje se, prema potrebi, na način da statistička vrijednost sadržava isključivo i u potpunosti troškove prijevoza i osiguranja potrebne kako bi roba s mjesta njezine otpreme bila dostavljena do granice države članice u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak (vrijednost CIF pri uvozu, vrijednost FOB pri izvozu)."

2. Članak 6. stavak 3. i članak 6. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Sljedeće se primjenjuje pri uvozu:

Ako se roba pušta u slobodni promet ili stavlja u postupak uporabe u posebne svrhe, odredišnom državom članicom smatra se država članica u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak. Međutim, ako je u trenutku sastavljanja carinske deklaracije poznato da će se roba nakon otpuštanja otpremiti u drugu državu članicu, ta se druga država članica smatra odredišnom državom članicom.

Ako se roba stavlja u carinski postupak unutarnje proizvodnje, odredišnom državom članicom smatra se država članica u kojoj će se provesti prva proizvodna aktivnost.

Ne dovodeći u pitanje podstavke 1. i 2. ovog stavka, za potrebe prijenosa podataka iz članka 7. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 471/2009, odredišnom državom članicom za razmjenu podataka smatra se država članica u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak.

4. Sljedeće se primjenjuje pri izvozu:

Državom članicom stvarnog izvoza smatra se država članica u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak.

Međutim ako je poznato da je roba dovezena iz druge države članice u državu članicu u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak, ta će druga država članica biti država članica stvarnog izvoza, pod uvjetom da vrijedi sljedeće:

i. roba je dovezena iz druge države članice samo u svrhu prijave za izvoz i

ii. izvoznik nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se roba nalazi u trenutku stavljanja u carinski postupak i

iii. ulazak u državu članicu u kojoj se roba nalazi u trenutku stavljanja u carinski postupak nije stjecanje robe unutar Unije ili transakcija s kojom se postupa kao takvom u skladu s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ (*).

Ako se roba izvozi nakon postupka unutarnje proizvodnje, državom članicom stvarnog izvoza smatra se država članica u kojoj je provedena zadnja proizvodna aktivnost.

Ne dovodeći u pitanje podstavke 1., 2. i 3. ovog stavka, za potrebe prijenosa podataka iz članka 7. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 471/2009, državom članicom stvarnog izvoza za potrebe razmjene podataka smatra se država članica u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak.

(*) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.)."

3. U članku 7. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Pri uvozu, podaci o zemlji otpreme/izvoza odnose se na državu članicu ili državu nečlanicu iz koje je roba prvotno otpremljena u državu članicu u kojoj se roba nalazi u vrijeme stavljanja u carinski postupak ako u državi članici ili državi nečlanici kroz koju je roba prošla nije bilo trgovačkih transakcija (npr. prodaja ili proizvodnja) ni zadržavanja nepovezanih s prijevozom robe. Ako je takvih zadržavanja ili trgovačkih transakcija bilo, u podacima se navodi zadnju državu članicu ili državu nečlanicu kroz koju je roba prošla."

4. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Identifikacija trgovca

Podatke o trgovcu čini odgovarajući identifikacijski broj koji se pri uvozu dodjeljuje uvozniku, a pri izvozu izvozniku".

5. U članku 15. stavku 4. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Tijela odgovorna za dodjeljivanje registracijskog i identifikacijskog broja gospodarskog subjekta (EORI broja) na zahtjev državnih tijela za statistiku osiguravaju pristup podacima raspoloživima u elektroničkom sustavu za EORI broj iz članka 7. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 (*).

(*) Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.)."

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. prosinca 2016.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER